

**Kollokwium roczne dla aplikantów adwokackich 2 roku szkolenia
Izby Adwokackiej w Warszawie w z zakresu bloku przedmiotów prawa cywilnego
w terminie poprawkowym, tj. w dniu 1 grudnia 2020 r.
OPIS ISTNYCH ZAGADNIENI**

1. W przekonaniu osób przygotowujących zadanie, prawidłowym rozwiązaniem jest wniesienie apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, w imieniu powódki. Wyrok Sądu należy zaskarżyć w całości i postawić wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie czynności za bezskuteczną w stosunku do powódki, zgodnie z żądaniem pozwu, o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w I-iej instancji w postaci opłaty sądowej oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu za postępowanie drugoinstancyjne.
2. Rozstrzygając spór, sąd I-iej instancji dopuścił się szeregu uchybień materialnoprawnych i procesowych:
 - a. Kluczowe znaczenie miało naruszenie prawa materialnego – art. 527 par. 3 KC przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że z natury osoby prawnej wynika, iż nie może ona pozostawać w bliskim stosunku z osobą fizyczną, a w związku z tym domniemanie z art. 527 par. 3 KC nie ma zastosowania, gdy stronami czynności dokonywanej z pokrzywdzeniem wierzycieli są osoba fizyczna i prawna. Tymczasem, w orzecznictwie reprezentowany jest pogląd, że bliski stosunek w rozumieniu art. 527 par. 3 KC występuje pomiędzy osobą fizyczną a prawną wtedy, gdy osoba fizyczna jest w bliskim stosunku względem jakiegokolwiek członka społeczności tworzącej osobę prawną (zob. wyrok SA w Gdańsku z 10.01.1995 ACR 1014/94). W uzasadnieniu zarzutu naruszenia art. 527 par. 3 KC należało wskazać, że zgodnie ze stanowiskiem powódki pokrewieństwo pomiędzy dłużnikiem a członkiem zarządu spółki, uzyskującej korzyść majątkową wypełniało hipotezę wskazanego przepisu.
 - b. W efekcie wskazanego wyżej naruszenia art. 527 par. 3 KC sąd dopuścił się kolejnego naruszenia prawa materialnego – art. 6 KC przez jego niewłaściwe zastosowanie i obciążenie powódki ciężarem dowodu tego, że osoba uzyskująca korzyść majątkową wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności powinna się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Należy jednak zauważyć, że postawienie wyłącznie zarzutu naruszenia art. 6 KC nie jest wystarczające, ponieważ w sytuacji braku zidentyfikowania istoty naruszenia art. 527 par. 3 KC zarzut taki nie znajduje logicznej podstawy.
 - c. Ponadto, sąd naruszył przepis prawa procesowego – art. 233 par. 1 KC poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, a konkretnie danych zawartych w odpisie pełnym z rejestru przedsiębiorców spółki SLS Logistics Sp. z o.o., co doprowadziło do błędnego ustalenia, że w dacie miarodajnej powstania roszczenia powódki (tj. w dacie czynności dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli) pomiędzy dłużnikiem a członkiem zarządu spółki nie zachodził bliski stosunek pokrewieństwa.